

Arrest

nr. 82 636 van 7 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn en die wordt vertegenwoordigd door zijn voogd, X, op 26 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 20 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN DE VELDE, die loco advocaat M. VAN WEYENBERGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 augustus 2009 werd er ten behoeve van verzoeker een eerste aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 februari 2010 trof de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Migratie- en asiel-beleid een beslissing tot onontvankelijkheid van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag.

1.3. Tegen deze beslissing werd een annulatieberoep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die de beslissing vernietigde bij arrest nummer 44 893 van 16 juni 2010.

1.4. Op 18 januari 2010 werd er ten behoeve van verzoeker een tweede aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 3 juni 2010 werd de in punt 1.4. bedoelde aanvraag ontvankelijk verklaard. Als gevolg hiervan werd het cassatieberoep dat verwerende partij had ingesteld tegen het in punt 1.3 bedoelde arrest van de Raad, door de Raad van State verworpen wegens een gebrek aan belang.

1.6. Op 14 februari 2011 werd er ten behoeve van verzoeker een derde aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.7. Op 8 maart 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.6. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Het tegen deze beslissing ingediende annulatieberoep werd verworpen door de Raad bij arrest nr. 64 130 van 29 juni 2011.

1.8. Op 3 juni 2011 werd er ten behoeve van verzoeker een vierde aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.9. Op 20 februari 2012 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot onontvankelijkheid van de in punt 1.8. bedoelde aanvraag. Deze beslissing werd betekend op 27 februari 2012.

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt.

“(...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd 07.04.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. Uit punt 4) van onderstaand betoog kan afgeleid worden dat verzoeker in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat verzoeker het beroep instelt op de volgende gronden De Dienst Vreemdelingenzaken weigerde de aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van de medische regularisatie om de volgende redenen: (...)” 1) Dat op 29 augustus 2008, vlak na zijn geboorte, [M.] werd onderzocht door Prof. Dr. CHENGE BORASISI te Lumbumbashi. Dat Prof. Dr. CHENGE BORASISI heeft verklaard dat [M.] een afwijking heeft aan zijn ogen en dat hij onmiddellijk gespecialiseerde hulp nodig heeft in het buitenland. Dat prof. Dr. T. ZEYEN van oogheelkunde de diagnose van bilateraal congenitaal glaucoom geassocieerd aan het syndroom van Peters. Dat de actuele behandeling van de aandoeningen noodzakelijk is.

Dat een medicamenteuze behandeling essentieel is: oogdruppels Dat [M.] enkele malen gehospitaliseerd werd: - 2 keer ingreep rechteroog: 14/09/09 en 06/10/09 - 1 keer ingreep linkeroog: 15/12/09 Dat de duur van een medicamenteuze en noodzakelijke behandeling volgens Prof. T. ZEYEN levenslang zal zijn. Dat prof. T. ZEYEN verklaart dat bijkomende heelkundige ingrepen mogelijk kunnen zijn. 1) Dat de gevolgen bij het stopzetten van de behandeling de volgende is: Blindheid Dat met de juiste behandeling er een stabilisatie kan ontstaan van de huidige visuele functies. Dat een opvolging met af en toe een onderzoek onder narcose tot [M.] de leeftijd van 6-7 jaar heeft bereikt, noodzakelijk is. Dat nadien een opvolging nodig is zonder narcose. 2) Dat uit het ingediende medisch getuigschrift duidelijk stelt dat er een 'sterk vermoeden [is dat verzoeker lijdt aan het] Peters Plus of Krause-Kwlin syndroom'; Dat de 'graad van ernst van de ziekte' waaraan het kind lijdt duidelijk blijkt uit de ziektes/syndromen zelf Dat 'graad van ernst van de ziekte' bovendien duidelijk blijkt uit de aangeduide voorziene duur van de behandeling ('levenslang') en de gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet ('toename glaucoom'); Dat het kind dus omwille van zijn ziekte een risico heeft op bijkomende gezichtsvelduitval en blindheid; Dat de ernst van de ziekte dus duidelijk uit het medisch getuigschrift blijkt. 3) Dat de langlopende procedures in dit dossier ook moet in rekening gebracht worden; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bovendien zeer onduidelijk is in haar communicatie omtrent dit dossier: Dat bovendien een bijkomend stuk werd gefaxt naar de Dienst Vreemdelingenzaken dat nogmaals de graad van de ernst van de ziekte aantoonde, daar het de beslissing is van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap in het dossier van [I.P.M.]; Dat uit bovenvermeld stuk blijkt dat [M.] volgens deze instelling onder de doelgroep van 'blind of slechtziend' valt en 'matig mentaal'; Dat [M.] volgens deze beslissing kon gebruikmaken van verschillende zorgvormen zoals internaat, semi-internaat, pleeggezin, thuisbegeleiding...; Dat een dergelijke erkenning door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap met betrekking tot de ziekte van [M.] toch in rekening moet gebracht worden bij het beoordelen van de aanvraag 9 ter; Dat dit niet gebeurd is; 4) Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg niet afdoende motiveert waarom de aanvraag tot om machtiging tot verblijf te krijgen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 geweigerd werd; Dat de Dienst Vreemdelingenzaken art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt. (...)"

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen, na een samenvatting van het betoog van verzoeker:

"(...) Nopens de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, laat de verwerende partij vooreerst 4 gelden dat, bij lezing van de toelichting van het middel, dient te worden vastgesteld dat verzoeker daarin inhoudelijke kritiek levert, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het materieel recht, en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.). De formele motiveringsplicht vervat in de twee wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978- 79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693). Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is dus bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd. Waar verzoeker klaarblijkelijk het tegenovergestelde aanneemt, is zijn toelichting niet afgestemd op de rechtsregels waarvan hij de schending opwerpt, zodat het enig middel in rechte faalt. Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verwerende partij bijkomend nog op dat de beschouwingen die in verzoekers uiteenzetting voorkomen bovendien niet pertinent zijn. De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen: "Reden: Artikel 9ter - 3, 30 - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (...); standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in 1, vierde lid. Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter 3, 30 volgt de verplichting, op straffe van ontvankelijkheid de drie medische gegevens, m. n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen,

onder vorm van een standaard medisch getuigschrift' zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 07.04.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift 5 voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter 4' lid vereiste medische elementen dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden." Artikel 9ter §3, 30 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 stipuleert dat: " 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat, 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in S' 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat; 3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in .6' 1, vierde lid; 4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling." Terwijl conform art. 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden: "Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar 2raad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling." In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van verzoeker de graad van ernst niet vermeldt. Deze vaststelling kan niet ernstig worden betwist door de verzoekende partij. In de voorgelegde medische getuigschriften werd slechts het volgende vermeld: BI DIAGNOSE: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend): "Bilateraal congenitaal glaucoom geassocieerd aan syndroom van Peters" En "sterk vermoeden Peters plus of Krause-Kwlin syndroom" Een eenvoudige lezing van het getuigschrift toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens me1din wordt gemaakt van haar graad van ernst. Verzoekers beschouwingen dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan afgeleid worden 'uit de ziektesyndromen zelf, en 'uit de aangeduide voorziene duur van de behandeling ("levenslang") en de gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt 6 d stopgezet ("toename glaucoom")', en dat het kind 'een risico heeft op bijkomende gezichtsvelduitval en blindheid', kan niet ernstig worden aangenomen als zijnde de vermelding van de 'graad van ernst' in de zin van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt dient conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is. Indien de graad van ernst jç wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet. Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001). Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat het volstaat dat de graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit het medisch attest, noch uit het schrijven van het Vlaams Agentschap, dat overigens zelfs geen medisch attest is. "Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 2] december 2010 dat verzoeker voorlegde hij zijn aanvraag van 12 januari 201] blijkt dat het volgende werd vermeld: diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aan vraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (..) Angst, Depressie (chronische onzekerheid) Oesofagitis ". In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de noodzakelijk geachte behandeling (medicatie) en de duur ervan (één jaar). Uit het medisch getuigschrift blijkt dat hij "diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aarden de ernst van de aandoeningen' enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn. Het is bi/gevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3°, van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden "chronische onzekerheid' en uit de rest van het medisch attest, kan hij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet

kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest. 3.3.4. Waar verzoeker aanvoert dat de huidige versie van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet nog niet bestond op het ogenblik van het invullen van het medisch attest, merkt de Raad op dat verzoeker niet ontkent dat het hierboven geciteerde artikel 9 ter van de vreemdelingenwet wel al in werking was getreden op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Verzoeker kon en diende dus te weten dat bij zijn aanvraag een medisch attest was vereist dat specifieke vermeldingen bevatte. Bovendien vermeldt het medisch attest dat 7 verzoeker heeft voorgelegd ook dat de ernst van de aandoening moest worden beschreven. De overige opmerkingen van verzoeker inzake de arts-deskundige en het oordeel of de gezondheids-situatie al dan niet ernstig is betreffen de gegrondheid van de aanvraag en doen in casu niet ter zake, nu de aanvraag van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard en de gegrondheid nog niet aan de orde is. Verzoeker lijkt in het verzoekschrift te bevestigen wat in de bestreden beslissing wordt vermeld inzake het standaard medisch attest: "Ook al kon betrokkene op 13/01/2011 niet het standaard medisch getuigschrift aanbrengen dat slechts op 24/01/2001 gepubliceerd werd in het Belgisch Staats blad, dan nog ontslaat dat hem niet van in zijn aanvraag d.d. 13/01/2011 de drie vereiste medische gegevens mee te delen, gezien artikel 9 ter zelf in voege is sinds 10/01/2011." in de bestreden beslissing wordt aan verzoeker niet verweten dat hij het standaard medisch attest niet heeft voorgelegd, de verwerende partij aanvaardt integendeel dat dit nog niet mogelijk was op het ogenblik van de aanvraag maar wijst er wel op dat artikel 9 ter van de vreemdelingenwet opdat moment al in voege was getreden, wat verzoeker niet betwist." (R.v.V. nr. 62.224 van 27 mei 2011) "Voor zover verzoekers laten gelden dat het niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toekomt zijn appreciatie te geven over de ernst van de aandoening, maar dat dit dient te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer, wijst de Raad erop dat de verwerende partij in casu niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in het standaard medische getuigschrift van 21 april 2011 enkel de aandoeningen worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van ernst van deze aandoeningen, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich geenszins in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, met name het vierde lid van § 1 dat voorschrijft "Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. "en § 3, 30 dat bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard "indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Waar verzoekers verder de mening zijn toegedaan dat een psychische aandoening, zo onder weer een posttraumatische depressie, een ernstige aandoening is en dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de term "posttraumatische depressie", kunnen zij niet worden gevolgd. Artikel 9 ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de aard van de aandoening zelf Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen." (R.v.V. nr. 78.395 van 28 oktober 2011) "In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde, niet voldoet aan artikel 9 ter § 3, 30 van de vreemdelingenwet: het voldeed niet aan de voorwaarden van artikel 9 ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet, het vermeldt niet de graad van ernst van de aandoening. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Uit het medisch attest van 31 maart 2011 dat verzoeker voorlegde bij zijn 8 4 aanvraag van 5 mei 2011 blijkt dat het volgende werd vermeld: "Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...) lombosciatalgie et douleurs genoux'. In het medisch getuigschrift wordt verder melding gemaakt van de actuele behandeling (medicatie en kine) en de duur ervan (3 maanden). Uit het medisch getuigschrift blijkt dat bij "diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen" enkel wordt vermeld wat de aandoeningen zijn. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen dat in het medisch attest geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, 3, 3° van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden "lombosciatalgie et douleurs genoux" en uit de rest van het medisch attest. kan hij in casu niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst in casu impliciet kan worden afgeleid uit de overige

bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest. Verzoeker stelt dat het standaard medisch attest niet verwijst naar de graad van ernst van de aandoeningen maar slechts naar de ernst van de aandoeningen en dat er dus door dit medisch getuigschrift niet gevraagd wordt naar de graad van ernst van de aandoening. De tekst van artikel 9ter, 1, vierde lid van de vreemdelingenwet is echter duidelijk: "Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling." Verzoeker maakt aldus met zijn uiteenzetting niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag van verzoeker onontvankelijk verklaarde." (R.v.V. nr. 68.505 van 17 oktober 2011) De verwerende partij besluit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard. Het middel kan niet worden aangenomen".

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, "zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)", luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens een van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§ 7. De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt."

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. In casu wordt vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift van 7 april 2011 geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verwerende partij wijst erop dat "Bovendien [...] geen enkel ander medisch getuigschrift [werd] voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift." Op grond van voormelde vaststellingen concludeert de verwerende partij: "Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

2.6. Blijkens het administratief dossier heeft verzoeker bij zijn in punt 1.8.bedoelde aanvraag een op 7 april 2011 door dr. K.V. ingevuld medisch getuigschrift gevoegd dat opgesteld is conform het model van het standaard medisch getuigschrift.

Rubriek B van het standaard medisch getuigschrift luidt als volgt: *“B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag).”*

De arts van verzoeker vermeldde in concreto onder deze rubriek het volgende: *“sterk vermoeden Peters plus of Krause-Kwlin syndroom”*.

Rubriek C van het standaard medisch getuigschrift luidt als volgt: *“Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B”*.

Hierin werd het volgende ingevuld:

*“Medicamenteuze behandeling/ medisch materiaal: (...) oogdruppels- (...) oogdruppels.
Interventie/Hospitalisatie (Frequentie? Datum van laatste opname?) Geen
Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling? Levenslang”*

Rubriek C van het standaard medisch getuigschrift luidt als volgt: *“Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”*

De arts van verzoeker vermeldde in concreto onder deze rubriek het volgende: *“Toename glaucoom”*.

2.7. Uit punt 2.6. blijkt dat de arts van verzoeker verzuimde de graad van ernst van de aandoening te vermelden onder rubriek B van het standaard medisch getuigschrift. Uit de omschrijving van de aard van de aandoening waaraan verzoeker lijdt kan door een leek, wat de gemachtigde van de staatssecretaris is, niet zomaar de graad van ernst van de aandoening afgeleid worden. Er anders over oordelen zou betekenen dat de verwerende partij bij haar oordeel of de wettelijke voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde is vervuld dat het overgemaakt medisch getuigschrift bepaalde vermeldingen bevat, waaronder de graad van ernst van de aandoening of pathologie, over medische kennis zou dienen te beschikken, wat niet kan verwacht worden van de gemachtigde van de staatssecretaris, aan wie de wetgever in artikel 9 ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid heeft gegeven om de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk te verklaren indien het medisch getuigschrift niet de in artikel 9 ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalde vermeldingen bevat.

2.8. Volgens verzoeker blijkt uit het feit dat op het standaard medisch getuigschrift aangeduid werd dat de behandeling zich *“Levenslang”* opdringt en dat de gevolgen van een stopzetting van de behandeling zijn, *“Toename glaucoom”* eveneens de graad van ernst van de aandoening, maar verzoekers betoog kan niet gevolgd worden. Het gegeven dat een persoon een levenslange behandeling moet volgen voor een aandoening maakt niet ipso facto dat het om een ernstige aandoening gaat, te meer daar de behandeling van verzoekers aandoening volgens het standaard medisch getuigschrift uit oogdruppels bestaat. Om de vermelding *“Toename glaucoom”* juist in te schatten is medische kennis vereist, wat van de gemachtigde van de staatssecretaris, zoals reeds eerder gesteld, niet kan verwacht worden. Evenmin kan dit van de Raad verwacht worden. Verzoeker kan ook niet zomaar gevolgd worden wanneer hij uit de vermelding *“Toename glaucoom”* afleidt *“Dat het kind dus omwille van zijn ziekte een risico heeft op bijkomende gezichtsuitval en blindheid”*.

2.9. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar verklaringen en handelingen van prof. dr. C. B. en dr. T. Z merkt de Raad op dat verzoeker eraan voorbijgaat dat de verwerende partij enkel rekening heeft gehouden met het standaard medisch getuigschrift, opgesteld op 7 april 2011 door dr. K.V., en dat te dezen geen rekening werd gehouden met andere medische attesten. Daarom stelt de bestreden beslissing: *“Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift.”* Tegen deze vaststelling brengt verzoeker niets in en hij kan in zijn verzoekschrift dan ook niet dienstig verwijzen naar verklaringen en handelingen van prof. dr. C. B. en dr. T. Z die geen standaard medisch getuigschrift hebben opgesteld.

2.10. Verzoeker betoogt *“dat de langlopende procedures in dit dossier ook moet in rekening gebracht worden”* maar daargelaten de vraag of er in casu sprake is van langlopende procedures, gelet op de vier aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen die verzoeker indiende, dient de Raad op te merken dat dit gegeven op zich niet als gevolg kan hebben dat verzoekers aanvraag ontvankelijk moet worden verklaard. Dezelfde vaststelling geldt voor verzoekers oprisping dat *“de DVZ bovendien zeer onduidelijk is in haar communicatie omtrent dit dossier.”*

2.11. Waar verzoeker er ten slotte op wijst dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met een *“bijkomend stuk (dat) werd gefaxt naar de DVZ”* blijkt uit het administratief dossier dat het gaat om een stuk dat gefaxt werd op 21 februari 2012. Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met een stuk dat dateert van na het treffen van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA